

Gjelder hele
Svalbard

Svalbardtraktaten i et nytt århundre – Simulering av inngåelsen av internasjonale avtaler i krisetider

En veiledning for pedagoger

Laszlo Bugyi, Tobias C. Hofelich (editors)

Universitetet i Agder, Fakultet for samfunnsvitenskap og forskningsgruppen

European Integration and Transnational Government

Alexander Ruser, Anne Pintsch, Stefan Gänzle, Laszlo Bugyi, Tobias C. Hofelich, Katja H-W Skjølberg

Innholdsfortegnelse

Forord	2	Materialer	13
Hva er simuleringsspill, og hvorfor kan det brukes?	4	M1 Informasjonspakke for spillerne	13
Tematisk introduksjon	6	M2: Fullstendig konfliktoversikt.....	26
Hvordan spille spillet.....	9	M3: Timeplanen.....	27
Spilleets formål.....	9	M4: Mal for avtaler	28
Regler og fremgangsmåte.....	9	M5: Ordliste.....	30
Forberedelse og introduksjon.....	10	M6: Beredskapsplan	32
Den første plenumssesjonen	11	M7: Utvidet litteraturliste	33
Komitéarbeid og forhandlinger.....	11		
Spilleets avslutning.....	12		

Forord

Idéen om å utvikle dette simuleringsspillet oppstod i 2019 som en del av en kollektiv innsats fra akademisk og administrativt personale for å etablere det første Jean Monnet-senteret for framragende forskning ved Universitetet i Agder (UiA) i Norge. Dette involverte forskere fra et bredt spekter av akademiske disipliner, inkludert internasjonale relasjoner, statsvitenskap, EU-studier, sosiologi og bærekraftsstudier. En av ambisjonene var å finne et tema som bygger bro mellom disse områdene. I tillegg ønsket vi å plassere spillet i en tydelig norsk kontekst som samtidig er relevant for pedagoger og studenter fra andre deler av verden. Vi landet til slutt på en arktisk setting, der vi simulerte en konflikt mellom stater og EU som involverer spørsmål knyttet til fordeling av ressurser, miljøvern, geopolitikk og internasjonal lov. Problemet med snøkrabbefiske rundt Svalbardøygruppen førte i 2017 til en konflikt mellom Norge, EU og Latvia, og har fungert som en perfekt realcase som kombinerer alle disse aspektene slik at vi kunne bygge dette pedagogiske simuleringsspillet. Spillet settes opp som en internasjonal konferanse mellom nøkkelaktørene i regionen. På bakgrunn av en eskalerende geopolitisk konkurranse i Arktis, der stadig flere aktører er interessert i å utnytte de rike naturressursene og kontrollere strategisk viktige handelsruter, la vi til Russland og Storbritannia som spillbare aktører for bedre å gjenspeile maktforholdene i utformingen av internasjonale avtaler i regionen.

Siden vi startet arbeidet har den geopolitiske konteksten fundamentalt endret seg med Russlands uprovoserte fullskala invasjon av Ukraina i februar 2022. Bortsett fra de grufulle implikasjonene av denne aggresjonskrigen for folket i Ukraina og en stadig mer ustabil global sikkerhetsarkitektur, legger den også til noen viktige forbehold til dette simuleringsspillet. For det første er det svært lite sannsynlig at en slik multilateral konferanse om denne saken ville funnet sted under nåværende omstendigheter. Russlands oppmerksomhet er rettet mot krigsinnsatsen og relaterte geopolitiske engasjementer i Afrika, og det er begrenset kapasitet til å håndtere mindre presserende saker som Svalbarddisputten. Tilsvarende er utenriksdepartementene til de andre spillbare aktørene opptatt med å støtte Ukraina og styrke alliansen mot aggressive udemokratiske regimer. Videre har invasjonen utvidet de eksisterende splittelsene mellom Russland og vestlige nasjoner i en slik grad at det er lite vilje på begge sider til å samarbeide og forhandle med hverandre om slike saker. For det andre kan deltakerne i simulasjonsspillet føle seg ubekvemme med å anta rollen som representanter for Putins regime. Omvendt kan andre spillere velge å ikke engasjere seg med den russiske delegasjonen og isolere dem fra spillet.

Av alle disse grunnene har vi vurdert å ekskludere den russiske delegasjonen fra dette simuleringsspillet. Likevel bestemte spillskaperne og støtteamet seg for

å la oppsettet være uendret. Selv om det er utenkelig i skrivende stund når krigen fortsatt pågår og er godt inn i sitt andre år, og Arktisk Råd har suspendert alt samarbeid med sitt geografisk største medlemsland Russland, tror vi at noen form for samarbeid etter hvert vil bli gjenopptatt og være uunngåelig. Selv på høyden av ideologisk konfrontasjon under den kalde krigen, samarbeidet Sovjetunionen og Vesten for å adressere noen globale problemer som kjernefysisk sikkerhet og nedrustning eller romforskning. Spesielt spørsmål knyttet til styring av Arktis med tanke på global handel, sikkerhet og miljøhensyn kan ikke løses uten Russland, som utgjør 45% av det geografiske Arktis. Når det er sagt oppfordrer vi sterkt instruktørene til å ta opp disse problemene og diskutere dem sammen med studentene som spiller spillet. Selv om det er vanskelig å fullstendig skille spillet fra virkeligheten, er det viktig å understreke at dette spillet ikke tillater noen militære intervensjoner eller til og med koblinger mellom saker utenfor de områdene som direkte påvirkes av saken om snøkrabber fra Svalbard.

Simuleringsspillet har blitt testet ved flere anledninger med studenter på både bachelor- og masternivå mellom 2022 og 2023. For redaktørene og foreleserne som var involvert, var det en stor glede å se hvordan hver gruppe fullstendig fordypet seg i rollene sine og likte å løse disse problemene sammen på en for det meste selvstendig måte. Vi spilte spillet i ulike kurs innenfor

forskjellige fagområder og så stort potensiale for å justere eller utvide det for å tilpasse det til ønskede læringsmål. Instruktører kan sette et tematisk fokus på ett av problemområdene det tar opp, eller legge til flere aktører som USA, Canada eller Kina, som allerede spiller en viktig rolle eller streber etter å spille en viktig rolle i arktiske anliggender. Med dette i tankene håper vi at du vil ha glede av, dra nytte av og kanskje videreutvikle dette simuleringsspillet.

Til slutt ønsker vi å uttrykke vår oppriktige takknemlighet for all støtte vi har mottatt for å utvikle dette simuleringsspillet. Vi setter stor pris på den økonomiske støtten fra Europakommisjonen som en del av vårt Jean Monnet-senter for fremragende forskning, samt ekstra finansiering fra Fakultet for samfunnsvitenskap ved Universitetet i Agder. Videre vil vi takke alle våre kolleger som bidro til utviklingen av spillet, som ga oss egnede steder å teste det, og som hjalp oss enormt med organisasjonsinnsatsen. En spesiell takk i den forbindelse går uten noen spesiell rekkefølge til Stefan Gänzle, Katja H.-W. Skjølberg, Kari Nordstoga Hanssen, Alexander Ruser, Marthe E. Wilhelmsen, Morten Jeppesen og Anne Pintsch. Og sist, men ikke minst, er vi takknemlige for alle studentene som spilte spillet med oss, og hvis ærlige tilbakemeldinger var avgjørende for å gjøre de nødvendige forbedringene for å publisere spillet vårt for et bredere publikum.

Hva er simuleringsspill, og hvorfor kan det brukes?

Rollespill og simuleringsspill har lenge vært et verdifullt verktøy for pedagoger innen samfunnsvitenskap og er svært populære blant studenter. Model United Nations-arrangementene samler hvert år hundretusener av studenter fra hele verden.¹

Ved å gå inn i rollen som representanter for sine medlemsland skal deltakerne diskutere, forhandle og finne kreative løsninger på virkelige problemer som krig, klimaendringer eller nedrustning av kjernevåpen. De må da følge reglene og prosedyrene i FNs generalforsamling eller Sikkerhetsrådet. I tillegg til slike storskalahendelser der noen ganger hundrevis av studenter samles, egner simuleringsspill seg like godt for mindre klasseromformater. Mulighetene for å modellere ulike samfunnsproblemer og beslutningssystemer er nesten ubegrensede.

Verdien av simuleringsspill strekker seg langt utover å bare gi variasjon i forelesninger og undervisning. De er regelbaserte, spillfisierte modeller av samarbeid eller konflikt, vanligvis knyttet til samfunnsproblemer av nåværende eller historisk betydning. Deres tydelig interaktive karakter lar deltakerne oppleve og erfare de sosiale fenomenene de har lært om i lærebøkene. Avhengig av emnet kan dette for eksempel innebære kompleksiteten, spenningen og tidspresset i politiske beslutningsprosesser under et sett av institusjonelle normer og regler. Dette skaper et aktivt læringsmiljø som legger til rette for deltakende og emosjonell læring. Med studenter i hovedrollen kan pedagoger observere hvordan mellommenneskelige dynamikker utfolder seg og bidrar til utvikling av akademisk kunnskap så vel som viktige myke ferdigheter. Den pedagogiske verdien av simuleringsspill er kort oppsummert av Asal og Blake (2006):

Ved å plassere studenter i rollespillssituasjoner der de må ta forsvarlige beslutninger og ofte må overbevise andre om å samarbeide med dem, gir simuleringer også studentene muligheten til å utvikle sine kommunikasjons-, forhandlings- og kritisk tenkning ferdigheter, og i mange tilfeller, forbedre samarbeidsferdigheter.²

Å fremme disse (myke) ferdighetene er ikke bare viktig for studenter som går ut i arbeidsmarkedet med en grad innen samfunnsvitenskap, men også for studenter fra andre fagområder og alle som allerede jobber i kunnskapsindustrien. Men merverdien av å kombinere tradisjonelle undervisningsmetoder med simuleringsspill stopper ikke der. Deltakerne lærer av å handle utenfor komfortsonen, for eksempel å forsvare posisjoner de ikke personlig støtter eller å ta ansvar for å lede fordi rollen deres krever det. Til syvende og sist er disse myke ferdighetene svært verdifulle og blir brukt på en leken måte som - viktigst av alt - også pleier å være gøy.

Ut over dette er simuleringsspill et effektivt verktøy for å skaffe seg akademisk kunnskap. Deltakerne internaliserer spillreglene, som ofte er inspirert av eller er direkte knyttet til reglene i det modellerte sosiale systemet, som FNs regler. Dette hjelper studentene med å forstå hvordan beslutninger tas på dette nivået, noe som utgjør et viktig læringsmål, for eksempel i kurs om politikk og internasjonale relasjoner og organisasjoner både på videregående skole, lavere og høyere universitetsnivåer. For å lykkes i spillet er kjennskap til emnet og forståelsen av konteksten de ulike aktørene opererer innen essensielt. Ettersom dette krever forberedelse i likhet med mer konvensjonelle former for studier, blir mye av kunnskapen plukket opp passivt ved

å samhandle med andre i simuleringsspillet. Forskning om bruk av simuleringsspill (både virtuelle og fysiske) i undervisning om internasjonale relasjoner har vist at deres interaktive natur hjelper studenter med å forstå teorier, problemstillinger og begreper, inkludert ikke-vestlige, perspektiver.³

Ofte overskrider kompleksiteten til virkelige samfunnsproblemer grensene for akademiske fag. Å modellere prosessen med å løse eller håndtere disse oppmuntrer derfor til å tenke utenfor boksen og lar studentene utforske synspunkter fra andre akademiske disipliner. Svalbard-traktaten i et nytt århundre skildrer et faktisk problem med høy kompleksitet, som ofte blir fremstilt som et "wicked problem" -

det er et komplekst problem der de ulike legitime interessene til de involverte aktørene ofte står i konflikt med hverandre. Spesielt krever spillet at deltakerne kombinerer geopolitiske, juridiske, økonomiske og økologiske hensyn som, for å komplisere ting ytterligere, tolkes eller prioriteres forskjellig av de fem spillbare aktørene. Dermed passer det for en rekke ulike fag, inkludert internasjonale relasjoner, statsvitenskap, så vel som internasjonal rett og klimastudier. Spillet, satt opp som en internasjonal konferanse mellom nøkkelaktører i regionen, formidler beslutningstaking som en sosial aktivitet som er preget av motstridende interesser, påvirket av strategisk atferd, følelser, eksterne forventninger og tidspress.

¹ UNA-UK. Model UN Portal. Available at: <https://una.org.uk/get-involved/learn-and-teach/model-un-portal>.

² Asal, V., & Blake, E.L. (2006). Creating Simulations for Political Science Education. Journal of Political Science Education, 2(1), 1-18, <https://doi.org/10.1080/15512160500484119>.

³ Newmann, W.W., & Twigg, J.L. (2000). Active Engagement of the Intro IR Student: A Simulation Approach. Political Science and Politics, 33(4), 835-842. <https://doi.org/10.2307/420926>; Weir, K., & Baranowski, M. (2011). Simulating History to Understand International Politics. Simulation & Gaming, 42(4), 441-461. <https://doi.org/10.1177/1046878108325442>.

Tematisk introduksjon

Dette simuleringsspillet er plassert i den økende geopolitiske konkurransen i Arktis. De siste årene har et stadig økende antall stater og internasjonale organisasjoner utviklet en egeninteresse og økt sitt engasjement i regionen. Hovedaktørene er de åtte statene med territorium innenfor polarsirkelen: Canada, Danmark (som representerer Grønland), Finland, Island, Norge, Russland, Sverige og USA. Sammen utgjør de medlemslandene i Arktisk Råd, en regional organisasjon grunnlagt i 1996 for å koordinere politikk og fremme samarbeid. Men også fremvoksende makter som Kina har økt sin tilstedeværelse i regionen⁴, og EU har hevdet at «fullt engasjement i arktiske anliggender er en geopolitisk nødvendighet»⁵. Det globale oppmerksomhetsskiftet til det som ved første øyekast ser ut til å være en karrig ødemark er relatert til klimaendringer som raskt og drastisk forvandler Arktis og dets omgivelser. Høyere temperaturer, smeltende polare iskapper og stigende havnivå vever et komplekst nett av alvorlige utfordringer og muligheter for regionen.

Global oppvarming er ansvarlig for omfattende endringer i det arktiske miljøet med konsekvenser på global skala⁶. I løpet av de siste fem tiårene har gjennomsnittstemperaturen i Arktis steget tre ganger mer enn gjennomsnittet på verdensbasis. Det oppvarmede havet, vikende isbremmer, tinende permafrost og det minkende snødekket truer marine og terrestriske økosystemer i regionen. Dessuten lider arktiske samfunn og spesielt urfolk av eroderende kystlinjer, hyppigere og mer intenst ekstremvær med skogbranner og matmangel i innhøstingsbaserte

næringer. Men miljøendringene i nordområdene har også globale implikasjoner. Ismelting og tap av landis bidrar sterkt til stigende havnivåer, og setter kystbosetninger rundt om i verden i fare. Nedbrytningen av permafrost som dekker store områder på den nordlige halvkule kan frigjøre store mengder karbon som er fanget i jorda ut til atmosfæren, og dermed øke drivhuseffekten. Med stor grad av bevissthet rundt disse risikoene, er beskyttelse av økosystemet en prioritet for deltakerne i det arktiske spillet.

Samtidig byr det endrede miljøet også på en rekke økonomiske muligheter⁷. Den forsvinnende pakkisen åpner for lukrative skipsruter som tidligere har vært ufremkommelige eller ulønnsomme. For eksempel, den såkalte nordøstpassasjen som forbinder Asia og Europa via Russlands nordlige kyster, kutter fraktavstanden fra Yokohama til Rotterdam fra 20 000 km gjennom Suezkanalen til 9 000 km. Det økonomiske potensialet for handel mellom kontinentene via Nord-Øst- men også Nord-Vest-passasjen er enormt. Nabostatene, spesielt Russland og Canada, forventer å tjene stort på avgifter. Dessuten har Arktis enorme reserver av naturressurser som hittil ikke kunne utvinnes på grunn av de fiendtlige forholdene. Regionen er hjemsted for anslagsvis 16 % av den globale totalen av olje, 30 % av gassforekomster og 38 % av naturgassvæsker. I tillegg åpner den smeltende permafrosten for nye gruvesatsinger, og fiskerinæringen er opptatt av å utvide til nye isfrie farvann. Nasjoner fra hele verden har innsett det økonomiske potensialet i Arktis og investert i infrastruktur og selskaper for å utnytte regionens rikdommer.

Mens det globale kappløpet om Arktis sine naturressurser og handelsruter allerede har et markert geopolitisk preg, er det også økende sikkerhetsbetyrninger i regionen⁸. Selv om det kun er få uavklarte territoriale krav i Arktis, er den juridiske suvereniteten over de nevnte sjøveiene omstridt. Canada og Russland hevder og anerkjenner gjensidig at henholdsvis Nordvestpassasjen og Nordøstpassasjen er innenfor deres territorialfarvann. Men USA og andre sentrale aktører insisterer på at disse rutene bør anses som internasjonale farvann. Denne rettsikkerheten i tillegg til den uklare fordelingen av tilgang til naturressurser er grobunn for konflikt. Samtidig sprer militær virksomhet seg i Arktis. Russland har de siste årene gjenåpnet over 50 tidligere sovjetiske baser i Nord, inkludert flyplasser og dyphavshavner, økt tilstedeværelsen av spesialstyrker og gjennomført en rekke militærøvelser. På samme måte har NATO rettet oppmerksomheten mot nordområdene som svar på Russlands økende krigerske politikk siden okkupasjonen av Krimhalvøya i 2014 og gjennomført store øvelser bl.a. nær Norges nord-østgrense. Russlands fullskala invasjon av Ukraina i februar 2022 har ytterligere eskalert spenningen med NATO, og gir gjenlyd til og med inn i Arktis. Med stadig flere aktører som kjemper om innflytelse i regionen og en generelt ansent geopolitisk atmosfære, blir sikringen av Arktis et sentralt mål for regionale og globale krefter.

Dette simuleringsspillet fokuserer på et særegent tilfelle av internasjonalt samarbeid og strid i Arktis: Svalbardskjærgården. Svalbard ligger midt mellom

Norges nordlige kyster og Nordpolen og ble først oppdaget av den nederlandske oppdageren Willem Barentsz i 1596, selv om noen kilder spekulerer i at islandske sjøfolk var på øyene allerede på 1100-tallet⁹. Siden tidlig på 1600-tallet ble danske, engelske, franske og russiske utposter bygget for å huse hvalfangere og jegere av landpattedyr. På 1900-tallet ble kulldrift den dominerende lokale industrien, og det ble etablert faste bosetninger, hovedsakelig norske og russiske. I dag fungerer Svalbard først og fremst som et knutepunkt for arktisk turisme og vitenskapelig utforskning. Svalbardtraktaten fra 1920 etablerte Norges suverenitet over øyene, samtidig som alle 46 undertegnende stater var garantert ikke-diskriminerende tilgang til land og ressurser.¹⁰ Fra denne traktaten stammer en rekke spørsmål som gjenspeiler trepartsstrukturen til den geopolitiske konkurransen over Arktis, og spenner over økologiske, økonomiske og juridiske aspekter.

Traktatens geografiske virkeområde har vært årsaken til uenighet mellom Norge, andre undertegnende stater samt Den europeiske union¹¹. Artikkel 2 i Svalbardtraktaten sier at «skip og statsborgere fra alle de Høye Avtaleparter skal ha like rettigheter til å fiske og jakte i de territorier som er angitt i artikkel 1 og i deres territorialfarvann.» Hvor langt disse territorialfarvannene strekker seg nøyaktig, blir debattert. FNs havrettskonvensjon (UNCLOS) tillot i 1976 stater å opprette eksklusive økonomiske soner (EEZ) som strekker seg opptil 200 nautiske mil (nm) fra deres kyster. I disse EEZ-statene nyter statene suverene eiendomsrettigheter over marine ressurser. I 1977

4 Havnes, H., & Seland, J.M. (2019). The Increasing Security Focus in China's Arctic Policy. The Arctic Institute. Available at: <https://www.thearcticinstitute.org/increasing-security-focus-china-arctic-policy/>.

5 European Commission (2021). A stronger EU engagement for a peaceful, sustainable and prosperous Arctic. Available at: https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/2_en_act_part1_v7.pdf.

6 Arctic Council (2021). Arctic Climate Change Update 2021: Key Trends and Impacts. Available at: <http://hdl.handle.net/11374/2621>; NOAA (2022) Arctic Report Card: Update for 2022. Available at: <https://www.arctic.noaa.gov/Report-Card/Report-Card-2022>; Arctic Centre at the University of Lapland. Climate Change in the Arctic Region. Available at: <https://www.arcticcentre.org/EN/arcticregion/climatechange>.

7 Kimball, J. (2022). Melting Arctic ice could transform international shipping routes, study finds. Brown University. Available at: <https://www.brown.edu/news/2022-06-22/arctic>; Humpert, M. (2011). The Future of the Northern Sea Route – A 'Golden Waterway' or a Niche Trade Route. The Arctic Institute. Available at: <https://www.thearcticinstitute.org/future-northern-sea-route-golden-waterway-niche/>; Nesheiwat, J. (2021). Why the Arctic matters. Atlantic Council. Available at: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/energysource/why-the-arctic-matters/>.

8 Gricius, G. (2021). Geopolitical Implications of New Arctic Shipping Lanes. The Arctic Institute. Available at: <https://www.thearcticinstitute.org/geopolitical-implications-arctic-shipping-lanes/>; Stoltenberg, J. (2022). NATO is stepping up in the High North to keep our people safe. NATO. Available at: https://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_206894.htm; Riecke, H., & Feyock, S. (2016) Security Challenges in the Arctic and their Implications for NATO. German Council on Foreign Relations. Available at: <https://dgap.org/en/events/security-challenges-arctic-and-their-implications-nato>.

9 Chekin, L.S. (2020). Svalbarðs fundr: The Place Name Svalbard and Its Connotations in Medieval and Modern Literature and Cartography. Nordlit, 45, 18-38. <https://doi.org/10.7557/13.5025>.

10 The Svalbard Treaty. Available at: <https://www.jus.uio.no/english/services/library/treaties/01/1-11/svalbard-treaty.xml>

Hvordan spille spillet

opprettet Norge derfor det de kaller en fiskevernsone (FPZ) rundt Svalbard. Dette ble møtt med protest fra underskriverne av Svalbardtraktaten som fastholder at dens bestemmelser om lik tilgang til marine ressurser gjelder innenfor 200nm rundt øygruppen. Norge, derimot, står fast på at lik utnyttelse av kommersielle rettigheter uttrykt i traktaten kun gjelder på land og innenfor 12nm utpekt som territorialfarvann av UNCLOS.

De siste årene har striden eskalert mellom Norge og EU. Endringer i den maritime faunaen, som fremkomsten av snøkrabber, har skapt nye økonomiske muligheter og dermed vekket interessen til stater som er aktive i fiskeri i de arktiske farvannene. I januar 2017 ble den latviske tråleren Senator som opererte under EU-fiskelicens beslaglagt og arrestert av den norske kystvakten. Det påfølgende søksmålet fra det latvisk-baserte eierselskapet, SIA North Star Ltd., ble avgjort til fordel for den norske regjeringen av Norges Høyesterett i 2019. Argumentasjonen hviler på klassifiseringen av snøkrabber som stillesittende arter. De bor på norsk sokkel og er ikke dekket av EUs fiskelicens for Svalbard FPZ. I henhold til UNCLOS artikkel 77 (1) og (4) nyter kyststaten suverene rettigheter over naturressurser på sin kontinentalsokkel, inkludert havbunnslevende skapninger som snøkrabben. Latvia hevder imidlertid at snøkrabber ikke er å betrakte som stillesittende fordi de kan reise store avstander. I 2023 ble saken gjenåpnet, og juridiske eksperter regner med at utover snøkrabbefiske vil avgjørelsen fra Høyesterett også påvirke andre ressurser som olje, gass og mineraler¹².

I tillegg til det juridiske spørsmålet om Svalbardtraktatens geografiske virkeområde og de økonomiske aspektene ved rettigheter til utnyttelse av marine ressurser, reiser snøkrabbvandringen også økologiske spørsmål. Snøkrabben er ikke hjemmehørende i Barentshavet. Den stammer fra Nord-Stillehavet og har mest sannsynlig krysset inn i Svalbard FPZ via russisk farvann. Det er omstridt om snøkrabbe skal anses som en invaderende art¹³. Lite er ennå kjent om dens innvirkning på økosystemet som kan være alt fra fordelaktig til å utgjøre en alvorlig trussel mot lokale arter og deres naturlige habitater. Dette reiser spørsmålet om snøkrabber fortjener beskyttelse eller om deres status som en invaderende art krever at de avlives.

Med dette bakteppet etterligner dette simuleringsspillet et internasjonalt toppmøte, der delegater fra EU, Latvia, Norge, Russland og Storbritannia forsøker å forhandle om en revisjon av Svalbardtraktaten. I sentrum av disse forhandlingene er snøkrabbeproblemet og dets bredere implikasjoner. Diskusjonene dreier seg om tre nært beslektede saksområder: 1) juridiske aspekter knyttet til motstridende folkerett basert på UNCLOS og Svalbardtraktaten; 2) økonomiske spørsmål knyttet til utnyttelse av marine ressurser i Svalbards omkringliggende farvann; 3) økologiske spørsmål knyttet til snøkrabbens effekt på økosystemet i Barentshavet. De ulike prioriteringene og målene til hver av de involverte aktørene og de høye innsatsene kompliserer endringen av traktaten.

Spilletets formål

Målet med dette simuleringsspillet er å være et læringsverktøy som hjelper studenter med å utvide sin akademiske kunnskap og utvikle viktige mellommenneskelige og yrkesmessige ferdigheter - alt mens de har det gøy. På den ene siden er målet å gjøre studentene kjent med kompleksiteten i arktisk politikk knyttet til et bredt spekter av konkurrerende problemområder som gjenspeiler økologiske, økonomiske og juridiske hensyn. I denne forstand er spillet bredt anvendelig, da det går utover flere fagfelt, inkludert internasjonale relasjoner, offentlig administrasjon, statsvitenskap, EU-studier, samt klimastudier og folkerett. På den andre siden gir spillet verdifull innsikt om opprinnelsen til staters og organisasjoners ofte ulike og konkurrerende interesser, og hvordan de forsvares i forhandlinger med andre aktører. Det simulerte toppmøtet mellom fire nasjonalstater og EU gir studentene et innblikk i hvordan internasjonale forhandlinger fungerer. Deltakerne vil innse at bare gjennom kompromiss kan en løsning på dette komplekse problemet oppnås. Dette oppfordrer til kreativitet i å finne felles grunn, prioritere visse mål fremfor andre og ta andre aktørers posisjoner på alvor.

Selv om det antydes at spillet har som mål å oppnå en avtale blant alle involverte parter om å endre Svalbard-traktaten på en måte som tar hensyn til de underliggende problemene, er dette ikke nødvendigvis

det endelige målet. Selv om det helt klart ville være en tilfredsstillende konklusjon på spillet, er hovedformålet med dette spillet mer prosessorientert: Det er mulig og svært realistisk at forhandlingene ender i uenighet og uten en ny avtale. På samme måte kan partene enes på noen områder, men mislykkes med å bli enige på andre områder. Alle disse utfallene er plausible og gir verdifulle læringsopplevelser, og inviterer deltakerne til å reflektere over prosessen. Viktigst av alt tillater observasjonene som gjøres under forhandlingene og komitéfasene å trekke paralleller til prosessene i internasjonale toppmøter slik de skjer i virkeligheten.

Regler og fremgangsmåte

Dette spillet er designet for (ideelt sett) 20 deltakere og passer for videregående skoleelever så vel som bachelor- eller masterstudenter og unge fagfolk. Deltakerne inntar rollen som medlemmer av fem delegasjoner, som er jevnt fordelt. Oppgavene innenfor delegasjonene er tydelig fordelt. Det er tre politikkspesialister som fokuserer på ett av de tre problemområdene (juridisk, økonomisk og miljømessig) og deltar i sine respektive komitémøter. Delegasjonens leder har en ledelsesrolle og er først og fremst ansvarlig for å sikre en sammenhengende strategi og forhandle med sine motparter for å formalisere en avtale på grunnlag av beslutningene som er fattet i komitéene.

¹¹ Øystein, J. (2020) The Svalbard Treaty and Norwegian Sovereignty. Arctic Review on Law and Politics, 11, 82-107. <http://dx.doi.org/10.23865/arctic.v11.2348>.

¹² Fouche, G. (2023). Norway's Supreme Court hears Arctic snow crab case affecting oil, minerals. Reuters. Available at: <https://www.reuters.com/world/europe/norways-supreme-court-hear-arctic-snow-crab-case-affecting-oil-minerals-2023-01-24/>.

¹³ Henriksen, T. (2020). Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-native Species in Disputed Waters. Arctic Review on Law and Politics, 11, 108-132. <http://dx.doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Instruktørene inntar rollen som representanter for North-East Atlantic Fisheries Commission (NEAFC), som har i oppgave å overvåke forløpet av det simulerte toppmøtet. Instruktørens hovedansvar er å sørge for at deltakerne følger reglene, å tilby veiledning hvis nødvendig og garantere en rik læringsopplevelse ved å gi kontekstuell informasjon. Det nøyaktige antallet på 20 deltakere kan ikke alltid oppfylles. For å planlegge for større eller mindre grupper, kan du se på materiale M6 med tittelen 'beredskapsplan.'

Spillets tiltenkte varighet er omtrent fem timer med aktivt spill. Dette inkluderer fire nøkkelfaser der deltakerne deltar i komitéarbeid, forhandlinger og utarbeider en potensiell avtale. I mellomtiden er det tre korte plenumsøker der alle delegasjonene samles, og hver sender en representant for å holde en kort tale der de presenterer sin posisjon, sine mål og bekymringer. Instruktørene bør også vie litt tid til å introdusere og avslutte spillet for å sikre et godt læringsresultat. Merk at komitéarbeid og forhandlinger kan være intense selv som en del av et spill. Derfor er det lurt å gi tilstrekkelige pauser. Se også M2 'spilleskjema' for en mal på hvordan spillet kan struktureres.

Spillets regler er enkle. Mens den tildelte tiden for hver fase er definert på forhånd, utvikles det egne dynamikker i forhandlingen og komitéarbeidet. Det er imidlertid viktig å understreke at delegatenes kompetanse og fullmakter er begrenset. Forhandlingenes omfang bør ikke overstige problemområdene knyttet til Svalbardtraktaten og snøkrabbeproblemet. Kobling til problemområder som ikke har noen sammenheng eller militære trusler, er ikke tillatt. Dessuten bør det understrekes at deltakerne ikke skal forsvare sine egne meninger, men fullt ut gå inn i posisjonen til sin delegasjon og forfølge dens mål, selv om de er i konflikt med personlige overbevisninger. Dette er ikke bare avgjørende for spillet, men også en verdifull læringsopplevelse som fremmer kreativ tenking og å forlate sin komfortsone.

Forberedelse og introduksjon

Simuleringsspill nyter generelt godt av innlevelse. I den forbindelse er det viktig å velge et egnet sted. Dette spillet krever et større rom med plass nok til alle deltakerne, som kan fungere som en møtesal der taler holdes. Et stort klasserom eller et auditorium er nok. Men å organisere et sted der politiske forsamlinger jevnlig finner sted, for eksempel i bystyret, ville bidra betydelig til atmosfæren og innlevelsen. I tillegg er det ønskelig å tilby tre mindre møterom, der komitéene kan samles, og forhandlinger kan holdes privat. Videre kan det være tilgjengelig merker, navneskilt og flagg for hver delegasjon. Maler finnes under M4 'Innlevelsen'.

Bakgrunnsinformasjonen som er skissert i forrige avsnitt og innholdet i spillerinformasjonspakken (M1) er tilstrekkelig grunnlag for instruktører for å veilede dette simuleringsspillet. Listen over ekstra litteratur (M7) gir instruktører (og studenter) muligheten til å fordype seg i emnet og forbedre læringsopplevelsen. Før deltakerne begynner, bør de gjøre seg kjent med spillerinformasjonspakken, som inkluderer scenariet, rollekortene, ordlisten og konfliktoversikt. Dette tjener som grunnlag for å kunne spille spillet. Det anbefales også at deltakerne engasjerer seg med noe av den ekstra litteraturen som er gitt på rollekortene sine for å utvikle sterkere argumenter og sikre et bedre utfall for sin delegasjon. Det er anbefalt å holde en introduksjonssesjon omtrent ei uke før spillet for å gå gjennom bakgrunnen, målene, reglene og prosedyrene for spillet. Dette gir deltakerne muligheten til å forberede seg på forhånd og sikrer en jevn spillopplevelse. I denne økten bør scenariet leses sammen og diskuteres for å sikre at alle er på samme side og for å svare på potensielle spørsmål. Videre hjelper det å plassere scenariet innenfor den større konteksten av den geopolitiske konkurransen i Arktis for å sette scenen og klargjøre hvorfor det tilsynelatende obskure snøkrabbeproblemet er viktig. Når innholdet og reglene i spillet er avklart, bør deltakerne tildeles

en av de fem delegasjonene, og spillerpakkene blir delt ut. Merk at hver delegasjon bare skal ha tilgang til sitt rollekort. Deltakerne bør deretter få litt tid til å bli kjent med bakgrunnen og målene til delegasjonene sine. Fordelingen av roller innenfor delegasjonene bør ideelt sett overlates til gruppen, fordi dette bidrar til teambygging som er avgjørende for en morsom og vellykket spillopplevelse. Dessuten anbefales det at deltakerne møtes eller i det minste kommuniserer innenfor gruppene sine før spillet for å sikre at alle vet hva de skal gjøre og ideelt sett utvikle en felles strategi.

Den første plenumssesjonen

Spillet begynner med en introduksjon fra instruktørene som går inn i rollen som representanter for NEAFC. Mer enn en velkomsttale er hensikten med denne innledende uttalelsen å gjenta formålet med det simulerte toppmøtet kort og gjennomgå reglene og prosedyrene en gang til. Videre skal tidsplanen og dagsordenen (M2) presenteres og gjøres tilgjengelig gjennom hele dagen, slik at deltakerne kan planlegge fremover og vite på hvilket tidspunkt i spillet de befinner seg. Deretter bør delegasjonene få tid til å gjøre siste øyeblikks forberedelser og diskutere strategien sin.

Deretter komme en representant fra hver delegasjon for å holde en kort åpningstale (maks 2 minutter). Talerne pleier å bruke denne muligheten til å definere sin posisjon og forventninger til toppmøtet, men andre punkter kan også bli fokuseres på. På dette grunnlaget kan delegasjonene tidlig identifisere potensielle allierte og områder der kompromiss virker mulig. Konfliktoversikten som finnes i spillernes pakker, kan tjene som et praktisk verktøy for å markere posisjonene til andre delegasjoner. Rekkefølgen på talerne blir bestemt av instruktøren, vanligvis startes det med vertdelegasjonen, dvs. Norge.

Komitéarbeid og forhandlinger

Dette spillet simulerer inngåelse av internasjonale avtaler mot bakgrunnen av aktører med motstridende preferanser innenfor tre sammenkoblede problemområder. For å nå enighet, engasjerer delegasjonene seg i komitéarbeid som er spesifikt for hvert problemområde og åpner forhandlinger. Komiteene bør ideelt sett møtes i separate rom for å holde fokus. Der jobber delegatene mot konkrete løsninger knyttet til de enkelte problemområdene knyttet til Svalbard-traktaten og snøkrabbeproblemet. De viktigste punktene som skal behandles, er angitt i konfliktoversikten. Samtidig samles delegasjonenes ledere og prøver å finne ut hva de andre delegasjonenes prioriteringer, røde linjer og skjulte dagsordener er. Delegasjonenes ledere har generelt et større bilde i tankene og arbeider mot å nå en avtale i stedet for å diskutere detaljene i enkelte spørsmål. En mal for å sette en avtale på papir finnes under M3.

Forhandlingsfasene gir et fleksibelt forum der delegater forhandler om støtte eller løser uenighet om visse dagsordenpunkter, samler informasjon, skaper allianser og finner løsninger sammen som sikrer mot en avtale. Dette kan skje offentlig, dvs. i møterommet, men delegasjonene kan også ønske å møte andre privat og inngå sideavtaler. Dette er også en mulighet for delegasjonene å samles og diskutere strategiske alternativer. Etter den første runden med forhandlinger blir delegasjonene innkalt til plenarhallen for å utstede en uttalelse (maks 1 minutt) om fremskrittene som er gjort så langt. På dette tidspunktet vil delegatene ha innsett at for å komme videre i spillet, må de ta skritt mot sine kolleger og inngå kompromisser for å komme videre i spillet. I likhet med ekte internasjonale toppmøter pleier tidspres og ambisjonen om å oppnå et resultat, å gjøre det lettere å inngå kompromisser i

Materialer

den andre og siste runden med forhandlinger når det er lite tid igjen for å komme til enighet.

Debatter i komiteene og under forhandlingsfasene bør ideelt sett ikke avbrytes. Dette er viktig fordi deltakerne bør føle seg i stand til å løse problemene som er på bordet på egen hånd, i stedet for å få inntrykk av at spillet er styrt. Derfor bør instruktørene ta en observasjonsrolle og bare gripe inn hvis reglene brytes, debatten har stoppet opp eller når de blir bedt om å avklare misforståelser angående reglene eller innholdet i spillet. I samsvar med maktstrukturene i internasjonale forhandlinger, forutsettes ikke spillet noen sanksjoner som skal pålegges delegasjoner som bryter reglene. Døde debatter kan bli gjenopplivet ved å tilby målrettet råd til enkelte delegasjoner eller foreslå et kompromiss i komitédiskusjoner.

Spillets avslutning

Når tiden for den andre forhandlingsfasen har gått ut, avsluttes spillet med en endelig plenumsøkt der hver delegasjon kommer med en kort uttalelse (maks 1 minutt) om resultatet av toppmøtet. Hvis det ble oppnådd enighet og satt på papir, kan delegasjonene velge en representant til å presentere resultatet kort (maks 2 minutter) før de individuelle uttalelsene høres. Hvis ingen avtale ble oppnådd, eller visse saker forblir uløste, pleier talerne å uttrykke sin beklagelse

eller påpeke årsakene til fiaskoen. Merk at mens forhandlingene kan være intense og skarpt formulerte offentlige uttalelser bidrar til spillets atmosfære, bør debattens natur og tone forbli sivilisert til enhver tid.

Instruktøren på vegne av NEAFC avslutter deretter spillet. På dette tidspunktet kan deltakerne gå ut av rollene som delegater og oppfordres til å reflektere over prosessen og resultatet og dele erfaringene sine med hele gruppen. På grunn av spillets prosessorienterte karakter er det ingen poengsystem eller noen objektiv metode for å avgjøre nøyaktig hvilken delegasjon som "vant" eller som kom nærmest å oppnå alle sine mål. Det er imidlertid mulig å integrere et system for å avgjøre en vinner basert på en kvalitativ vurdering, for eksempel via en rask undersøkelse blant deltakerne eller ved å sammenligne innholdet i avtalen med posisjonene i konfliktoversikten. Basert på deltakernes konkurranseinstinkt kan dette øke engasjementet i spillet, men bør avtales på forhånd. I alle tilfeller bør diskusjonen etter spillet fokusere på prosessene innenfor komiteene og forhandlingsfasene. Her kan en verdifull læringsopplevelse skapes hvis man med hjelp fra instruktøren klarer å trekke paralleller mellom observasjonene i simuleringsspillet og prosedyrene som regelmessig er en del av internasjonale toppmøter i virkeligheten. Til slutt bør deltakerne få muligheten til å reflektere over delegasjonenes ulike posisjoner og reflektere over sitt eget syn på Svalbardspørsmålet eller, mer generelt, den geopolitiske konkurransen i Arktis.

M1 Informasjonspakke for spillerne

Informasjonspakken for spillerne danner grunnlaget for å spille spillet. Den bør ideelt sett deles ut en stund før spillet for å gi deltakerne mulighet til å gjøre seg kjent med konteksten og deres delegasjoner. Hver delegasjon mottar scenarioteksten og sitt egne rollekort med en ufullstendig konfliktoversikt som lar boksene som indikerer posisjonene til andre delegasjoner stå tomme. Det er også anbefalt å gi hver delegasjon timeplanen (M3), malen for avtaler (M4) og ordlisten (M5).

M1-Scenario A

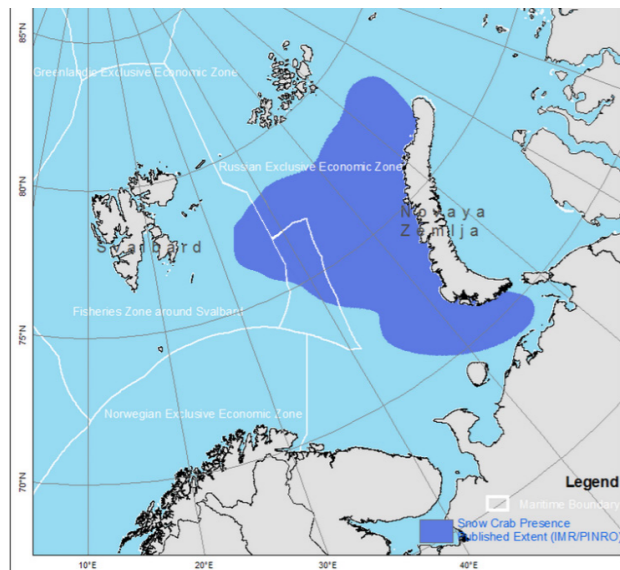
Spenningen øker mellom EU og Kongeriket Norge. Kulissene for konfrontasjonen er det iskalde vannet rundt øygruppen Svalbard, der en invasjon finner sted. Inntrengeren er en maritim art kalt chionoecetes opilio, bedre kjent som "snøkrabbe" på grunn av kroppens farge. Den ble først registrert i Barentshavet og rundt Svalbard på midten av 1990-tallet. Historien om denne invasjonen, samt dens økonomiske og politiske konsekvenser, er nært knyttet til klimaendringene. Global oppvarming er drivkraften bak migrasjonen av marine arter og den påfølgende forstyrrelsen av økosystemer på grunn av tilstrømmingen av nye rovdyr. Samtidig påvirker ismeltingen geopolitiske og økonomiske realiteter i det fjerne nord, som har tiltrukket seg oppmerksomheten til mange stater, også utenfor regionen.

Mot denne bakgrunnen oppsto det kontrovers om et århundregammelt og ganske spesielt stykke internasjonalt diplomati: Svalbardtraktaten.¹⁴ Signert i Paris 9. februar 1920, etablerte traktaten norsk suverenitet over Svalbard. Opprinnelig ratifisert av 14 stater, de såkalte "Traktatens deltakerstater", inkluderer nå traktaten som anerkjenner Norges suverenitet over Spitsbergen, 46 deltakerstater. Blant disse er blant annet Norge, Russland, USA, Kina og 22 EU-medlemsstater (alle unntatt Kroatia, Kypros, Luxembourg, Malta og Slovenia).

Selv om traktaten gir suverenitet over Svalbard til Norge, gir den også traktatens deltakerstater like rettigheter og ikke-diskriminerende tilgang til ressursene på øyene og i de omkringliggende farvannene. Traktatens

geografiske virkeområde har vært årsak til strid mellom Norge og andre deltakerstater samt Den europeiske union. Artikkel 2 i Svalbard-traktaten fastslår at "skip og borgere fra alle deltakerlandene skal liketilles med rettighetene til fiske og jakt i områdene som er spesifisert i artikkel 1 og i deres territorialfarvann". Hvor langt disse territorialfarvannene strekker seg er gjenstand for debatt. Den tredje FN-konvensjonen om havrett (UNCLOS) tillot i 1976 stater å opprette eksklusive økonomiske soner (EEZ) som strekker seg opptil 200 nautiske mil (nm) - eller 370 km - fra kysten. I disse EEZ har stater suverene eiendomsrettigheter over marine ressurser. I 1977 opprettet Norge det de kaller en fiskeribeskyttelsessone (FPZ) rundt Svalbard (se kartet nedenfor).

Dette ble møtt med protester fra deltakerlandene av Svalbardtraktaten som opprettholder at dens bestemmelser om lik tilgang til marine ressurser gjelder innenfor 200 nm rundt øygruppen. Norge derimot er ubøyelig på at den like retten til kommersielle rettigheter som uttrykkes i traktaten, kun gjelder på land og innenfor de 12 nm som er utpekt som territorialfarvann av UNCLOS. Rot av problemet med denne tvisten er at Svalbardtraktatens geografiske virkeområde er noe

uklart. Traktaten ble utformet på en tid da begrepet om eksklusive økonomiske soner (EEZ) fortsatt var ukjent, og det meste av havet ble betraktet som internasjonale farvann utenfor nasjonale staters jurisdiksjon

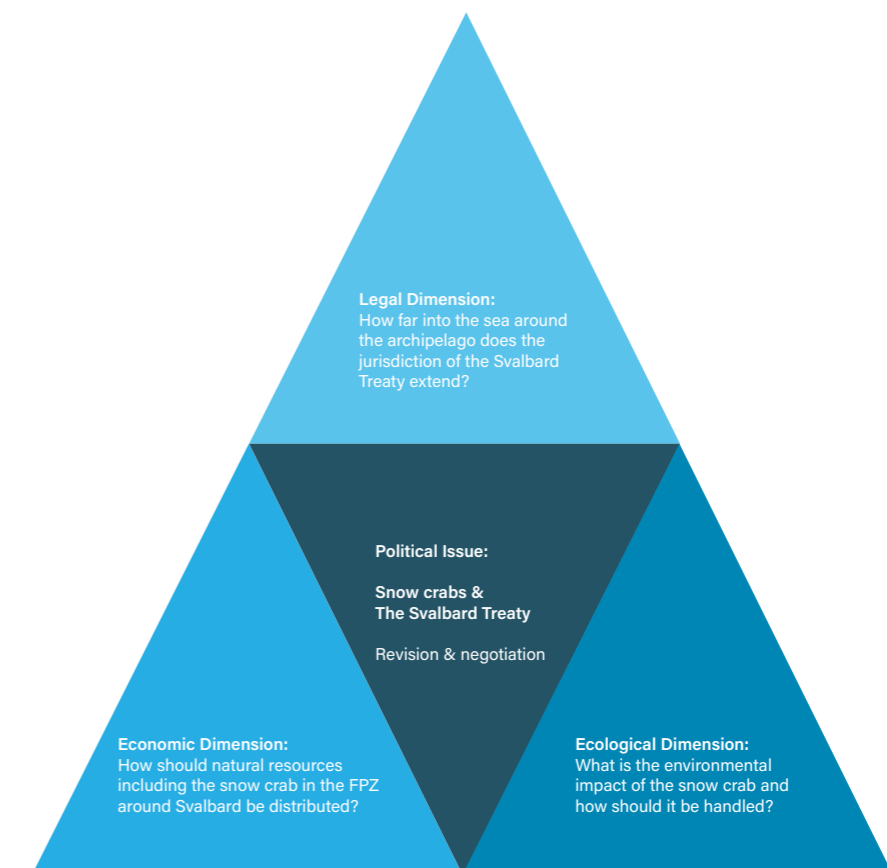
De siste årene har dette blitt et område for uenighet mellom Norge og EU. Snøkrabbenes ankomst har generert nye økonomiske muligheter og dermed vekket interessen til stater som driver fiske i de arktiske farvannene. I januar 2017 ble den latviske tråleren *Senator*, som opererte under en EU-fiskelisens, beslaglagt og arrestert av den norske kystvakten. Den påfølgende rettssaken av selskapet med base i Latvia, SIA North Star Ltd., ble avgjort til fordel for den norske regjeringen av den norske høyesteretten i 2019. Argumentasjonen hviler på klassifiseringen av snøkrabber som stedbundne arter. På Norges kontinentalsokkel fanges de, og deres utnyttelse dekkes ikke av EU-fiskelisenser for Svalbard-FPZ. Ifølge UNCLOS artikkel 77 (1) og (4) har kyststaten suverene rettigheter over naturressurser på sin kontinentalsokkel, inkludert bunndyr som snøkrabben. Latvia hevder imidlertid at snøkrabber ikke skal betraktes som stedbundne fordi de kan reise lange avstander.

I tillegg til den juridiske problemstillingen knyttet til Svalbard-traktatens geografiske virkeområde og økonomiske aspekter knyttet til rettighetene til utnyttelse av maritime ressurser, reiser snøkrabbenes vandring også økologiske spørsmål. Snøkrabben er ikke innfødt i Barentshavet. Den stammer fra Nord-Stillehavet og krysset sannsynligvis inn i Svalbard-FPZ via russiske farvann. Det er omstridt om snøkrabber skal betraktes som en invaderende art. Til nå er lite kjent om deres påvirkning på økosystemet, som kan variere fra gunstig til å utgjøre en alvorlig trussel mot lokale arter og deres naturlige habitater. Dette reiser spørsmålet om snøkrabber fortjener beskyttelse, eller om deres status som en invaderende art krever omfattende utryddelse.

Til syvende og sist er "snøkrabbespørsmålet" rundt Svalbard et komplekst politisk spørsmål som omfatter tre nært beslektede dimensjoner (illustrert nedenfor). Dette inkluderer 1) juridiske aspekter knyttet til motstridende internasjonale lover basert på UNCLOS

og Svalbard-traktaten; 2) økonomiske spørsmål knyttet til utnyttelsen av marine ressurser i de omkringliggende farvannene til Svalbard; 3) økologiske spørsmål knyttet til snøkrabbenes påvirkning på økosystemet i Barentshavet. Innsatsen er høy. Arktis blir i økende grad en geopolitisk lekeplass der aktører inkludert USA, EU, Russland og til og med Kina konkurrerer om makt med tanke på de nye mulighetene som oppstår som følge av klimaendringene. Isens smelting åpner verdifulle handelsruter som knytter kontinentene sammen, og under havbunnen kan ressurser lure som anses som langt mer verdifulle enn snøkrabber..

I 2023 har interesserte parter derfor kommet til Kristiansand i Sør-Norge (eller hvor spillet spilles) for å løse snøkrabbetvisten. Det norske utenriksdepartementet er vertskap for delegasjoner fra Den europeiske unions utenriksstjeneste (EEAS), Russland, Storbritannia (UK) og den latviske utenriksstjenesten. Målet med Kristiansandtoppmøtet er å nå en flernasjonal avtale som skal danne grunnlaget for en ny Svalbardtraktat som til slutt skal signeres av delegasjonenes statsoverhoder og regjeringer. Selv om ingen av de inviterte delegasjonene stiller spørsmål ved Norges suverenitet over Svalbardøygruppen, har hver delegasjon sitt eget program og interesser i tankene. Moderert av observatører fra Nordøst-Atlanterhavsfiskerikommisjonen (NEAFC), kan forhandlingene få store ringvirkninger.

Europakommisjonen

- Den europeiske utenriktjenesten

Link

BNP (nominell)	\$17.046 milliarder (2021, anslår IMF)
Undertegnende part til Svalbardtraktaten (ja/nei)	Nei
Viktigheten av fiskeri (BNP/beskjeftigelse)	<0.1% (75.000 ansatte)
Medlemskap i internasjonale organisasjoner	Rådet for Barentsavssamarbeidet, NEAFC NAFO

Din posisjon:

For Den europeiske union (EU) er Arktis av strategisk betydning. Tre av medlemslandene (Danmark, Finland og Sverige) er arktiske stater, og EUs ambisjon om å ta geopolitisk ansvar krever engasjement i regioner nær EU's eksterne grenser. I oktober 2021 oppdaterte EU sin arktiske strategi og definerte flere nøkkelmål.¹⁵ Fremfor alt fremmer EU fredelig og konstruktiv dialog samtidig som de fremmer sine egne interesser i regionen som en økonomisk aktør. Klimaendringer anerkjennes som en alvorlig trussel, og EU forplikter seg til å støtte de åtte arktiske statene med å takle de tilhørende økologiske, sosiale, økonomiske og politiske konsekvensene.

Den nye arktiske strategien bekrefter videre EUs forpliktelse til å opprettholde og styrke flernasjonalt styring av arktiske farvann basert på UNCLOS, men også med full respekt for Svalbardtraktaten. Selv om Norge er en viktig og langsiktig partner på mange områder, fortsetter fiskerettighetene i vannene rundt Svalbard å være en stridssak mellom EU og

den nordiske staten. EU tolker bestemmelsene i Svalbardtraktaten om ikke-diskriminerende rettigheter for signatarer til å utnytte Svalbards maritime ressurser som utvider seg til den 200 nautiske mils (nm) fiskeribeskyttelsessonen etablert av Norge. Tilsvarende har EU fastsatt kvoter for fiskerettigheter for sine medlemsstater som overstiger de som er utstedt av Norge, inkludert kvoter for snøkrabber. En del av konflikten angående kvoter for torsk ble løst i 2022,¹⁶ men den mer utfordrende problemstillingen angående tolkningen av Svalbardtraktaten og fiskerettigheter for snøkrabber forblir uløst.

Selv om fiskeri utgjør bare en liten del av unionens bruttonasjonalprodukt (BNP), er tildelingen av fiskekvoter under Felles fiskeripolitikk en av EUs få eksklusive kompetanser og derfor et viktig politikkområde. Kommisjonen forplikter seg til en prinsippfast tilnærming i forhandlingene om fiskeri av snøkrabber rundt Svalbard, der bærekraftig

kommersiell utnyttelse og bevaring av det sårbare arktiske økosystemet vektlegges. EUs fortsatte engasjement og synlighet som en ansvarlig partner i arktisk politikk vil også gi internasjonal anerkjennelse i et område dominert av arktiske stater. For å styrke sin geopolitiske innflytelse er det av vital interesse for EU å opptre som en regional aktør i Arktis. Til syvende og sist søker EU å være den viktigste dagsordensetteren på Kristiansand-toppmøtet, og handle på vegne av alle sine 22 medlemsland som også er signatarer til Svalbardtraktaten. Kommisjonen forventer at denne rollen blir respektert av de EU-medlemsstatene som er til stede under forhandlingene.

Dine mål:

“Bøy deg for EUs regulatoriske makt!”

1. Oppnå en avtale om å revidere Svalbardtraktaten på en måte som tillater EU-kommisjonen å fastsette kvoter under Felles fiskeripolitikk for EU-medlemslandene å fiske innenfor de 200 nautiske milene rundt øygruppen.
2. Sikre beskyttelsen av Svalbards økosystem med tanke på EUs grønne avtale.
3. Forhindre andre aktørers forsøk på å inngå bilaterale avtaler som kan true en flernasjonal løsning.

Skjult agenda: Øke innflytelse. EU-kommisjonens geopolitiske interesse er å bli anerkjent som en betydelig aktør i eget navn med en troverdig interesse i Arktis. Sørg for at du blir oppfattet som en dominerende, men samarbeidsvillig og "positiv" aktør.

Forberedelser før toppmøtet:

1. Bli kjent med EU-kommisjonens posisjon.
2. Fordel de ulike rollene til delegatene i gruppen din.
3. Utarbeid en åpningserklæring om din posisjon.
4. Identifiser hvilke andre aktører som deler dette synet, og prøv å finne felles posisjoner.
5. Utvikle en strategi for hvordan du skal nå målene dine i komité- og forhandlingsfasen.

Videre lesning

Amelot, A., Canova, E., & Oreschnikoff, A. (2021). The Union's New Arctic Policy: towards an Increasingly Geopolitical Approach? <https://geopolitique.eu/wp-content/uploads/2021/11/GEG-Working-Paper-Arctic-En.pdf>

Henriksen, T. (2020). Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-Native Species in Disputed Waters. Arctic Review on Law and Politics, 11, 108-132. <https://doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Paddison, L. (2023). 'A ginormous can of worms': How a fight over snow crabs could lead to a win for oil and drilling access. CNN (27 January). <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

¹⁵ European Commission (2021). A stronger EU engagement for a peaceful, sustainable and prosperous Arctic. Available at: https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/2_en_act_part1_v7.pdf

¹⁶ European Commission (2022). Fisheries: EU and Norway strengthen cooperation for sustainable fishing in the Northeast Arctic. Available at: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/%20en/ip_22_2722

Kongerike Norge

- Utenriksdepartementet

Link

BNP (nominell)	\$414 milliarder (2021, anslår IMF)
Undertegnende part til Svalbardtraktaten (ja/nei)	Ja
Viktigheten av fiskeri (BNP/beskjeftigelse)	0,4 % of BNP, (rundt 66.000 ansatte (2019))
Medlemskap i internasjonale organisasjoner	Arktisk råd, Barents Euro-Arktisk råd, Nordisk råd, NEAFC, EØS

Din posisjon:

Som en arktisk stat anser Norge styringen av Arktis som både en innenrikspolitisk og utenrikspolitisk sak. Omtrent 9% av befolkningen bor nord for polarsirkelen, inkludert den innfødte samiske befolkningen. Den enorme og i stor grad uberørte naturen i Nord-Norge er av avgjørende økonomisk og geopolitisk betydning. Området huser verdensledende forskningsfasiliteter, og de rike fiskebestandene i arktiske farvann er en viktig ressurs for Norges politisk innflytelsesrike fiskerinæring. I den norske regjeringens 'white paper' (et offisielt regjeringedokument som beskriver en stats politikk, strategi og prioriteringer i forbindelse med Arktis) om arktisk politikk fra 2021, blir det derfor passende uttalt at "Arktis fortsatt vil være Norges viktigste område for strategisk ansvar."¹⁷ I dokumentet vektlegges også behovet for internasjonalt samarbeid i en stadig mer kompleks utenrikspolitisk og sikkerhetspolitisk situasjon. Det tas også sikte på å bekjempe klimaendringer og redusere deres skadelige virkninger på det arktiske økosystemet. Samtidig ønskes det å sikre økonomisk utvikling i regionen gjennom bærekraftig utnyttelse av naturressurser.

I mange år har Svalbard vært av stor interesse for Norge. På 1800-tallet ble øygruppen et viktig knutepunkt for hvalfangst og kullgruvedrift. I dag er Svalbard et sentrum for arktisk turisme og vitenskapelig utforskning, med den norske byen Longyearbyen som en av bare to permanente bosetninger der. Norge hevder sin suverenitet over Svalbard i tråd med Svalbardtraktaten.¹⁸ I tillegg påstår Norge sin suverenitet over Fiskeribeskyttelsessonen som det har opprettet med henvisning til Havrettskonvensjonen (UNCLOS), som strekker seg 200 nautiske mil fra øygruppen. Selv om det av og til oppstår uenigheter om fiskekvoter, blir de vanligvis løst. Men inntoget av snøkrabber har komplisert saken ytterligere. Norge anser dem som en invaderende art som lever på havbunnen, som tilhører den norske kontinentalsokkelen. Dette er en viktig teknikalitet som ikke dekkes av Svalbardtraktaten. Den juridiske situasjonen når det gjelder fisket etter snøkrabber, kan påvirke den planlagte utvinningen av olje og gass utenfor kysten, som er sentrale deler av norsk økonomi.

Norge ønsker å opprettholde og juridisk styrke kontrollen over farvannene rundt Svalbard og er villig til å endre traktaten i tråd med sin tolkning av den – selv om den nåværende situasjonen i stor grad samsvarer med nasjonale interesser. Mens Norge prøver å styrke sin sterke posisjon i utenrikspolitikken i Arktis, er landet fast bestemt på å opprettholde fredelige og produktive forhold til alle involverte parter. Når det gjelder snøkrabber, vurderer Norge både økonomiske og økologiske hensyn. Et viktig mål for å imøtekomme kravene fra den økonomisk og politisk mektige fiskeindustrien er å beholde retten til å fordele kvoter for snøkrabbefiske. Siden dette området er unntatt fra EØS-avtalen, føler ikke Norge seg forpliktet til å gi etter for EU. Videre er integriteten til Svalbards økosystem av stor betydning for Norge. Den norske regjeringen anerkjenner snøkrabben som en invaderende art og legger stor vekt på miljøvennlig utvinning av ressurser fra Svalbard.

Dine mål:

"Nord for Norge er Norges nord!"

Sørge for anerkjennelse av den nåværende situasjonen, enten ved å revidere Svalbardtraktaten eller ved å overbevise de andre partene om at nåværende situasjon allerede er dekket av den opprinnelige traktaten sammen med Havrettskonvensjonen (UNCLOS).

Beskytte Svalbards maritime økosystem.

Opprettholde gode relasjoner med alle arktiske stater.

Skjult agenda: Forsøke å sikre eksklusive rettigheter til å utvinne ressurser som naturgass og olje fra Norges kontinentalsokkel som strekker seg inn i den 200 nautiske mil (370 km) brede Fiskeribeskyttelsessonen rundt Svalbard.

Forberedelser før toppmøtet:

1. Bli kjent med Norges standpunkt.
2. Fordel de ulike rollene blant gruppe medlemmene dine.
3. Utarbeid en åpningsuttalelse om standpunktet ditt.
4. Identifiser hvilke andre aktører som deler dette synet, og prøv å finne felles posisjoner.
5. Utvikle en strategi for hvordan du skal nå målene dine i komité- og forhandlingsfasene.

Videre lesning

Henriksen, T. (2020) Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-Native Species in Disputed Waters. Arctic Review on Law and Politics, 11, 108-132. <https://doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Østhagen, A. (2021) Norway's Arctic policy: still high North, low tension? The Polar Journal, 11(1), 75-94. <https://doi.org/10.1080/2154896X.2021.1911043>.

Paddison, L. (2023) 'A ginormous can of worms': How a fight over snow crabs could lead to a win for oil and drilling access. CNN (27 January). <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

¹⁷ Norwegian government (2021). The Norwegian Government's Arctic Policy. Available at: https://www.regjeringen.no/en/dokumenter/arctic_policy/id2830120/.

¹⁸ Norwegian government (2016). Svalbard – Meld. St. 32 (2015-2016) Report to the Storting. Available at: <https://www.regjeringen.no/en/dokumenter/meld-st.-32-20152016/id2499962/>; Øystein, J. (2020) The Svalbard Treaty and Norwegian Sovereignty. Arctic Review on Law and Politics, 11, 82-107. <http://dx.doi.org/10.23865/arctic.v11.2348>.

Føderasjonen Russland

- Utenriksdepartementet

Link

BNP (nominell)	\$1.584 milliarder (2021, anslår IMF)
Undertegnende part til Svalbardtraktaten (ja/nei)	JA
Viktigheten av fiskeri (BNP/beskjeftigelse)	<0.5% (Ca 800.000 ansatte [2019])
Medlemskap i internasjonale organisasjoner	FNs Sikkerhetsråd (P5), Arktisk råd, Barents Euro-Arktisk råd, NEAFC

Din posisjon:

Selv om Arktis ble oversett i en kort periode etter oppløsningen av Sovjetunionen, har regionen siden vært av stor betydning for Russlands innenrikspolitikk og utenrikspolitikk. Nesten en femtedel av Russlands landmasse ligger nord for Polarsirkelen og er hjemsted for rundt 2,4 millioner mennesker. Det arktiske havet, som forbinder tre kontinenter gjennom russiske farvann, har stor geopolitisk relevans, noe som gjenspeiles i styrkingen av Russlands nordflåte under president Putin. Dessuten finnes 90% av Russlands naturgass - en avgjørende økonomisk og strategisk ressurs - i dette området. I oktober 2020 vedtok Den russiske føderasjonen en ny arktisk strategi frem til 2035.¹⁹ Selv om den tar hensyn til utfordringer som global oppvarming og dens spesielle virkninger i Arktis, som kan gjøre Russlands nordlige grenser mer sårbare, ligger Moskvas interesse hovedsakelig i den økonomiske utviklingen av regionen. Dette refererer først og fremst til utvinning av naturressurser, men

inkluderer også ambisjoner om å etablere en Nordlig sjørute som en ny global skipsrute som forbinder Asia og Europa.

I Russland refereres Svalbard vanligvis til som Spitsbergen, der den russiske utposten Barentsburg er den eneste andre permanente bosetningen på øygruppen i tillegg til den norske Longyearbyen. Russland erkjenner fullt ut norsk suverenitet over Spitsbergen og respekterer bestemmelsene i Svalbardtraktaten.²⁰ Imidlertid er Moskva imot Norges ensidige opprettelse av Fiskeribeskyttelsessonen (FPZ) og hevder at hyllene utenfor Spitsbergen omfattes av traktaten. Likevel har Russland og Norge klart å samarbeide fredelig i regionen gjennom bilaterale kanaler. Russland har ikke offisielt reagert på kontroversen rundt snøkrabbefisket. Men Russlands tolkning av Svalbardtraktaten impliserer at snøkrabbefiske på Spitsbergenhyllene ikke skal omfattes av norske kvoteregimer.

For Russland er status quo i prinsippet akseptabelt. Moskva foretrekker generelt bilaterale avtaler fremfor flerpartiforpliktelser og har så langt oppnådd tilfredsstillende resultater ved å samarbeide med Norge om disse spørsmålene. Ikke desto mindre vil Moskva være villig til en revidert Svalbardtraktat så lenge den er gunstig for russiske økonomiske og geostrategiske interesser. For eksempel har Russland lenge argumentert for at det som for øyeblikket er FPZ, bør betegnes som høyhav, noe som på grunn av manglende håndhevelse av reguleringen ville tillate nesten ubegrenset fiske. Russland er generelt åpen for tiltak for å begrense klimaendringer, men russiske interesser knyttet til utvinning av naturressurser på Svalbard og i de omkringliggende farvannene må beskyttes.

Dine mål: "oppnå gevinst!!"

1. Hvilke som helst gevinster egentlig!
2. Utøve gode bilaterale forhold med Norge.
3. Overtale de andre aktørene om at avtalen offisielt bør kalles Spitsbergenavtalen pga. dens historie

Skjult agenda: Sabotere flernasjonalisme ved å så misnøye blant de andre aktørene

Forberedelser før toppmøtet:

1. Bli kjent med Russlands posisjon.
2. Fordel de ulike rollene blant gruppe medlemmene.
3. Utform en åpningserklæring basert på din posisjon.
4. Identifiser hvilke andre aktører som deler ditt syn, og prøv å finne felles standpunkter.
5. Utvikle en strategi for å nå dine mål i komiteén og forhandlingsfasene.

Videre lesning:

Henriksen, T. (2020) Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-Native Species in Disputed Waters. Arctic Review on Law and Politics, 11, 108-132. <https://doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Sergunin, A., & Konyshew, V. (2014) Russia in search of its Arctic Strategy: between hard and soft power? The Polar Journal, 4(1), 69-87. <https://doi.org/10.1080/2154896X.2014.913930>.

Paddison, L. (2023) 'A ginormous can of worms': How a fight over snow crabs could lead to a win for oil and drilling access. CNN (27 January). <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

¹⁹ Kluge, J., & Paul, M. (2020). Russia's Arctic Strategy through 2035. German Institute for International and Security Affairs. https://www.swp-berlin.org/publications/products/comments/2020C57_RussiaArcticStrategy.pdf

²⁰ Todorov, A. (2020). Russia in maritime areas off Spitsbergen (Svalbard): Is it worth opening the Pandora's Box? Marine Policy, 122. <https://doi.org/10.1016/j.marpol.2020.104264>.

Storbritannia og Nord-Irland (UK)

- Utenriks-, samfunns- og utviklingsdepartementet

Link

BNP (nominell)	\$2.855 billion (2021, anslår IMF)
Undertegnende part til Svalbardtraktaten (ja/nei)	JA.
Viktigheten av fiskeri (BNP/beskjeftigelse)	0.02% av BNP i 2019, ca 12,000 jobber i 2019 ²¹
Medlemskap i internasjonale organisasjoner	FNs Sikkerhetsråd (P5), Commonwealth of Nations; NATO; G7 og G20; Five EYES; NEAFC

Din posisjon:

Nøkkelen til å forstå Storbritannias posisjon i arktisk politikk ligger i landets utenrikspolitiske omstilling etter Brexit, kalt "Global Britain"²². Kort sagt vil Storbritannia øke sin deltakelse og innflytelse globalt ved å utvide diplomatiske og handelsavtaler. De ønsker også å svare på geopolitiske og geøkonomiske endringer ved å investere i ny teknologi og opprettholde en konkurransedyktig posisjon både når det gjelder myk og hard makt.

Selv om Arktis ikke nødvendigvis er en hovedprioritet for britisk utenrikspolitikk, identifiserer Arktis-politikken fra 2013 området som strategisk å engasjere seg

i. Den anerkjenner trusselen om klimaendringer samt regionens økonomiske potensial fra fiskeri til fossile ressurser.²³ Sentrale politiske mål er, kort sagt, å opprettholde fredelig samarbeid og beskytte regionens sårbare økosystem og urfolk. I 2018 oppdaterte den britiske regjeringen sin arktiske politikk i tråd med Global Britain og publiserte det reviderte policydokumentet "Beyond the Ice"²⁴. I den forbindelse har det å vise global innflytelse blitt det sentrale målet i Storbritannias arktiske politikk, noe de ønsker å oppnå blant annet ved å utnytte sin internasjonalt anerkjente arktiske forsknings og styrke bilateralt og multilateralt samarbeid med arktiske stater.

Selv om Brexit gjorde fiskeri til et følsomt politisk spørsmål de siste årene, og britiske skip har vært blant de mest aktive i Svalbard-sonen,²⁵ har Storbritannia vist lite interesse for snøkrabbesaken på Svalbard. Dette kan skyldes Brexitrelatert nødvendighet av å inngå en ny fiskeriavtale med Norge, som ble inngått i september 2020.²⁶ Fordi Storbritannia generelt er imot den norske tolkningen av Svalbardtraktaten, som gir Norge suverenitet også over kontinentalsokkelen rundt øyene der snøkrabben lever, ville deltakelse i denne debatten vært et strategisk lite opplyst trekk. I hovedsak følger Storbritannias interesse for Svalbard geopolitikk og forskning, da Storbritannia har hatt forskningsfasiliteter på øya siden 1972.

I tråd med Global Britain-initiativet ønsker Storbritannia å spille en aktiv rolle i arktisk politikk og bli anerkjent som en drivkraft bak oppdateringen av et viktig internasjonalt steg. Suksessen med å være hovedforfatter av en ny avtale ville imidlertid bli undergravd hvis det endelige resultatet ble ansett som skuffende. I den forbindelse er målet å i det minste opprettholde de rettighetene Storbritannia er tildelt gjennom Svalbardtraktaten. En forsterket innsats for å bekjempe klimaendringer ved å bevare Svalbards økosystem vil også tillate Storbritannia å presentere seg som en leder på dette området. På slutten av dagen søker Storbritannia å samarbeide tett med partnerlandene i nord og jobbe for bærekraftig styring i tråd med internasjonal lov.

Dine mål: "Sikre ære! For Kongen og Global Britain!"

1. Sørg for at Storbritannia, ved å lede forhandlingene og nå en avtale om en revidert Svalbardtraktat, blir anerkjent som en viktig aktør på den internasjonale scenen, en sterk forsvarer av multilateralisme og folkeretten, og med en troverdig påstand om å engasjere seg i Arktis (samt hele verden).
2. Unngå å ende opp med færre rettigheter til å utnytte ressurser eller drive forskning i og rundt Svalbard enn under nåværende regime.

3. Fremstå som en talsperson for ambisiøs (tilsynelatende) klimaaksjon under en ny Svalbardtraktat.

Skjult agenda: Vis styrke overfor Den europeiske unionen og Russland. Det er avgjørende å vise EU at Storbritannia etter Brexit forblir en alliert, men samtidig en sterk og uavhengig aktør som følger sine egne mål. Når det gjelder Russland, må det på ingen måte se ut som om Storbritannia og dens rival har samme mål.

Forberedelser før toppmøtet:

1. Bli kjent med Storbritannias posisjon.
2. Fordel ulike roller innad i gruppen.
3. Utarbeid en åpningserklæring som representerer din posisjon.
4. Identifiser andre aktører som deler dette synet og forsøk å finne felles standpunkter.
5. Utvikle en strategi for å nå målene dine i komiteen og forhandlingene.

Videre lesning:

Henriksen, T. (2020) Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-Native Species in Disputed Waters. Arctic Review on Law and Politics, 11, 108-132. <https://doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Depledge, D. (2013) Emerging UK Arctic policy. International Affairs, 89(6), 1445-1457. <https://doi.org/10.1111/1468-2346.12083>.

Paddison, L. (2023) 'A ginormous can of worms': How a fight over snow crabs could lead to a win for oil and drilling access. CNN (27 January). <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

21 House of Commons Library (2022). Fisheries statistics. Available at: <https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/sn02788/>.

22 UK government (2021). Global Britain in a Competitive Age: The Integrated Review of Security, Defence, Development and Foreign Policy. Available at: <https://www.gov.uk/government/publications/global-britain-in-a-competitive-age-the-integrated-review-of-security-defence-development-and-foreign-policy>;

Shapiro, J., & Witney, N. (2021). The Delusions of Global Britain. Foreign Affairs. Available at: <https://www.foreignaffairs.com/articles/europe/2021-03-23/delusions-global-britain>. 22

23 UK government (2013). Adapting to Change: UK policy towards the Arctic. Available at: <https://www.gov.uk/government/publications/adapting-to-change-uk-policy-towards-the-arctic>.

24 UK government (2018). Beyond the ice: UK policy towards the Arctic. Available at: <https://www.gov.uk/government/publications/beyond-the-ice-uk-policy-towards-the-arctic>.

25 Bye, H.G. (2021) Norway objects to the EU's granting cod quotas in the Svalbard Zone. High North News. Available at: <https://www.highnorthnews.com/en/norway-objects-eus-granting-cod-quotas-svalbard-zone>.

26 Norwegian Government (2020) Norway and the United Kingdom agree on fisheries cooperation. Press release. Available at: <https://www.regjeringen.no/en/aktuelt/norway-and-the-united-kingdom-agree-on-fisheries-cooperation/id2767058/>.

Republic of Latvia

- Ministry of Foreign Affairs

Link

BNP (nominell)	\$38 billion (2021, anslår IMF)
Undertegnende part til Svalbardtraktaten (ja/nei)	ja
Viktigheten av fiskeri (BNP/beskjeftigelse)	1% BNP 5,36% (nasjonal sysselsetting)
Medlemskap i internasjonale organisasjoner	EU NATO

Din posisjon:

Selv om Latvia ligger ganske langt fra Arktis på østkysten av det Baltiske hav, har landet begynt å vise interesse for regionen. I oktober 2021 kunngjorde den latviske regjeringen sin intensjon om å søke om observatørstatus i Arktisk Råd.²⁷ Hovedårsakene som oppgis, er å bidra til å redusere klimaendringer, bevare kulturarven og oppmuntre til økonomisk vekst i regionen for å skape muligheter for latviske bedrifter. Latvia har allerede startet vitenskapelige ekspedisjoner og økonomiske prosjekter i Arktis og ønsker å øke sitt engasjement i regionen også politisk.

Latvia har vært direkte involvert i konflikten om snøkrabber på Svalbard. I 2017 arresterte den norske kystvakten det latviske trålerfartøyet Senator, som drev snøkrabbefiske under en EU-fiskelisens. Dette førte til en mindre diplomatisk konflikt, der det latviske

utenriksdepartementet sendte en henvendelse til den norske ambassaden der de både ba om frigjøring av fartøyet, og om å avstå fra å gripe inn i internasjonale avtaler om fiske. I 2018 klarte ikke den latviske regjeringen å overbevise EU om å føre internasjonale rettslige prosedyrer mot Norge. Latvia tapte til slutt saken i den norske høyesteretten, noe som medførte betydelige økonomiske tap og juridisk usikkerhet for fremtidige fiskeoperasjoner. I mars 2021 estimerte SIA North Star Ltd, eieren av Senator, sine tap som følge av investeringer og uoppnådde profitter til 388 millioner euro. Men i begynnelsen av 2023 ble saken gjenopptatt og diskuteres i den norske høyesteretten.²⁸

Latvia streber etter en revidert Svalbardtraktat som gir ubegrenset tilgang til Svalbards ressurser også i Fiskeribeskyttelsessonen (FPZ). EU-kommisjonen er

en naturlig alliert i denne kampen, og tett samarbeid med EU vil ytterligere understreke Latvias engasjement for multilateralisme og "Vesten" i motsetning til deres tidligere overherrer i Russland. Selv om Latvia primært handler i sin egen interesse, bør landet prioritere å oppnå rettigheter til snøkrabbefiske for å få kompensasjon for tapene som oppsto på grunn av Senatorfartøyet's arrestasjon og forsikring om at hendelsen aldri gjentar seg.

Dine mål:

"Latvia er kanskje lite, men..."

1. Oppnå tilstrekkelige rettigheter for snøkrabbefiske og forsikre juridisk at hendelser som arrestasjon av Senator ikke kan skje igjen.
2. I nært og tydelig samarbeid med EU, arbeid for en revidert Svalbardtraktat som utvider ubegrensede fiskerettigheter til 200 nm med hav rundt øygruppen.
3. Inngå en separat avtale med Norge for å bli kompensert for de økonomiske og omdømmemessige tapene som oppsto som følge av arrestasjonen av Senator.

Skjult agenda: Hvis en løsning under EUs ledelse virker uoppnåelig, forsøk å oppnå rettigheter for snøkrabbefiske og kompensasjon gjennom bilaterale samtaler med Norge. Pass på å beholde et bilde av å støtte multilaterale løsninger likevel!

Forberedelser før toppmøtet:

1. Bli kjent med Latvias posisjon.
2. Fordel ulike delegatroller innad i gruppen.
3. Utarbeid en åpningserklæring som representerer din posisjon.

Identifiser andre aktører som deler dette synet og forsøk å finne felles standpunkter.

Utvikle en strategi for å nå målene dine i komiteen og forhandlingene.

Videre lesning:

Heininen, L. (2017) The Arctic, Baltic, and North-Atlantic 'cooperative regions' in 'Wider Northern Europe': similarities and differences. *Journal of Baltic Studies*, 48(4), 434-450. <https://doi.org/10.1080/01629778.2017.1305180>.

Henriksen, T. (2020) Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-Native Species in Disputed Waters. *Arctic Review on Law and Politics*, 11, 108-132. <https://doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Paddison, L. (2023) 'A ginormous can of worms': How a fight over snow crabs could lead to a win for oil and drilling access. CNN (27 January). <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

²⁷ Latvian Ministry of Foreign Affairs (2021) Minister of Foreign Affairs: In 2022, Latvia is preparing to apply for the role of an observer in the Arctic Council. Available at: <https://www.mfa.gov.lv/en/article/minister-foreign-affairs-2022-latvia-preparing-apply-role-observer-arctic-council>.

²⁸ Paddison, L. (2023) A ginormous can of worms: How a fight over snow crabs could lead to a win for oil drilling access. CNN. Available at: <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

M2: Fullstendig konfliktoversikt

Konfliktoversikten er utformet for å hjelpe spillerne med å få en oversikt over den bredere konflikten og oppnå kompromisser. Det kartlegger posisjonene til hver delegasjon i de tre konfliktområdene som omfatter juridiske, økonomiske og økologiske hensyn, samt deres generelle holdning under toppmøtet. JA indikerer støtte til uttalelsen i venstre kolonne, NEI står for motstand, og KANSKJE viser en grad av fleksibilitet som kan vippe begge veier. Delegasjonene mottar

en ufullstendig konfliktoversikt som bare markerer deres egne preferanser. Oppgaven deres er å samle informasjon om andre delegasjoners preferanser under spillet for å danne allianser og identifisere områder der kompromiss virker mulig. Konfliktoversikten tilordner ikke vekt til noen av posisjonene. Delegasjonene fastsetter egne prioriteringer basert på sine rollekort og anslår andres posisjoner underveis i komitéarbeidet og forhandlingene.

	Konfliktområder	Delegasjoner	Europa-kommisjonen	Norge	Russland	Storbritannia	Latvia
generelt	Traktaten etablerer et flernasjonalt regime som regulerer fiskekvoter		KANSKJE	JA	KANSKJE	NEI	NEI
	Snøkrabbe og lignende (stedbundne?) arter kan høstes under vanlige fisketillatelse		NEI	JA	KANSKJE	KANSKJE	NEI
	Traktaten gir også lik tilgang til andre naturressurser (olje, mineraler) innenfor sitt virkeområde		JA	KANSKJE	NEI	JA	KANSKJE
Rettslig dimensjon	Traktaten etablerer et flernasjonalt regime som regulerer fiskekvoter		NEI	JA	NEI	NEI	NEI
	Snøkrabbe og lignende (stedbundne?) arter kan høstes under vanlige fisketillatelse		KANSKJE	NEI	JA	KANSKJE	JA
	Traktaten gir også lik tilgang til andre naturressurser (olje, mineraler) innenfor sitt virkeområde		NEI	JA	KANSKJE	KANSKJE	NEI
økonomisk dimensjon	Traktaten etablerer et flerpartssystem som regulerer fiskekvoter		JA	NEI	NEI	JA	KANSKJE
	Snøkrabbe og lignende (stedbundne?) arter kan høstes under vanlige fisketillatelse		JA	NEI	KANSKJE	KANSKJE	JA
	Traktaten gir også lik tilgang til andre naturressurser (olje, mineraler) innenfor sitt omfang		KANSKJE	NEI	JA	JA	KANSKJE
Økologisk dimensjon	Snøkrabben er en Invaderende art		JA	JA	KANSKJE	KANSKJE	JA
	Snøkrabben fortjener miljøvern i henhold til traktaten		JA	KANSKJE	NEI	KANSKJE	KANSKJE
	Den nye avtalen må inneholde bærekraftsklausuler		JA	JA	NEI	JA	KANSKJE

M3: Timeplanen

Spillet er designet for omtrent fem timers effektiv spilletid, og spillskaperne har testet det flere ganger. Selv om dette kan virke lenge ved første øyekast, ønsker spillerne vanligvis mot slutten av spillet at de hadde mer tid til å oppnå eller fullføre en avtale. Spilletiden kan definitivt forlenges. Individuelle faser kan utvides, og ekstra runder med forhandlinger og komitéarbeid

kan legges til. Det er også mulig å spre spillet over kortere intervaller i flere økter for å tilpasse det til vanlige timeplaner. Selv om dette endrer dynamikken i spillet, gir det fortsatt utmerket læringsutbytte. Tabellen nedenfor gir et eksempel på den typiske tidsplanen for fem timer.

Runder	EU Delegasjon	Norsk Delegasjon	Russisk Delegasjon	UK Delegasjon	Latvisk Delegasjon	Timeplan
						09:00 – 15:00
Introduksjon	Instruktøren går gjennom reglene og prosedyrene/ introduserer tema for simuleringen / åpner toppmøtet					09:00 – 09:15
	Delegasjonene leser gjennom materialene / koordinerer strategi / forbereder åpningserklæringen					09:15 – 09:45
Åpning av plenums-sesjon	Åpnings-erklæring	Åpnings-erklæring	Åpnings-erklæring	Åpnings-erklæring	Åpnings-erklæring	09:45 – 10:00
Komitéarbeid						10:00 – 11:00
PAUSE						11:00 – 11:10
Forhandlinger						11:10 – 11:55
Plenums-sesjon	Erklæring	Erklæring	Erklæring	Erklæring	Erklæring	11:55 – 12:00
LUNSPAUSE						12:00 – 13:00
Komitéarbeid						13:00 – 13:30
Avtale-forhandlinger						13:30 – 14:00
Plenums-sesjon	Beslutnings-erklæring	Beslutnings-erklæring	Beslutnings-erklæring	Beslutnings-erklæring	Beslutnings-erklæring	14:00 – 14:10
PAUSE						14:10 – 14:15
Konklusjon						14:15 – 15:00

M4: Mal for avtaler

Avhengig av hvordan forhandlingene går, kan lederne for delegasjonene formulere en skriftlig avtale. Malen nedenfor kan hjelpe deltakerne med å produsere et resultat som etterligner tonen og formen til internasjonale traktater. Røde bokstaver indikerer forslag som deltakerne i spillet kan, og ofte bør, endre i tråd med utfallet av forhandlingene. Blå bokstaver gir noen råd om forventet innhold i noen av delavsnittene. De følgende avsnittene forklarer de to hoveddelene av malen i detalj.

Den første delen av avtalemalen er såkalt preambel (en innledning). I denne delen av en traktat legger de kontraherende partene ut sine intensjoner, problemet, og deres foreslåtte løsning. Legg merke til at hver setning begynner med et verb eller adjektiv som beskriver følelsen eller handlingen som påkaller innholdet i setningen. Det er lurt å holde seg til denne, selv om det har et litt merkelige format, for et autentisk resultat. Du finner en omfattende liste over passende ord mot slutten av dette dokumentet.

Deretter følger den substansielle delen av en traktat. Her definerer delegasjonene i klare termer hva det ble enighet om. Avhengig av hvor langt forhandlingene gikk, kan konkrete løsninger for hvordan visse ting skal implementeres spesifiseres der. Si for eksempel at det ble bestemt at snøkrabber fortjener beskyttelse. Spørsmålet kan da oppstå om hvem som er ansvarlig for dette. For eksempel ble en kontraherende delegasjon overbevist eller tilbudt å ta ansvar for dette, eller - ikke uvanlig - kan ansvaret delegeres til tredjeparter. Formuleringen i denne delen er formell, men ikke lenger begrenset til strukturen som brukes i preambelen. I den røde teksten tilbyr malen eksempler med hensyn til struktur eller innhold. Som veiledning kan deltakerne bruke elementene i konfliktdiagrammet og gå gjennom dem trinnvis.

Bruk av denne malen bidrar til fordypning og kan gi en givende avslutning på spillet. Det bør imidlertid bemerkes at å oppnå en avtale og sette den på skrift kan være tidkrevende. Hvis tiden begynner å renne ut, bør deltakerne i spillet nedprioritere preambelen og fokusere på den substansielle delen av avtalen, som definerer hvordan de enkelte problemene skal løses.

Kristiansand, 13.03.2023

Anbefaling av revisjon av: SVALBARDTRAKTATEN

For å håndtere juridiske, økonomiske og økologiske spørsmål knyttet til den invaderende snøkrabbearten mellom Norge og de andre kontraherende partene:

KRISTIANSANDTOPPMØTE 2023,

Bestående av høytstående representanter fra Kongerike Norges utenriksdepartement, Den europeiske utenriksstjenesten,, (merk at noen kan finne rekkefølgen der delegasjonene vises viktig)

Med tanke på **tspesifikasjonene i Svabardtraktaten (opprinnelig Sprintsbergentraktaten) signert 9. Februar 1920,**

Med henvisning til **FNs havrettskonvensjon (UNCLOS),**

Anerkjenner **den fulle og absolute suvereniteten til Kongerike Norge over Svalbargøygruppen, slik det garanteres av artikkel 1 i Svalbardtraktaten,**

Bekrefter **de delte rettighetene og pliktene til alle kontraherende parter angående utnyttelsen av ressurser, import og eksport av varer, regulering av nasjonale eiendeler og beskyttelse av Svalbards biosfære, som spesifisert i artikkel 2 og 3,**

...

Den første dele nav preambelet (ovenfor) lister opp alle aspekter ved den gamle traktaten som delegasjonene er enige i og ønsker å bevare. Delegatene kan legge til alle andre aspekter de mener er verdt å nevne.

Bekymring for **økende internasjonale tvister angående fiskerettigheter og Svalbards omkringliggende farvanns,**

Merker seg **at den opprinnelige Svalbardtraktaten utelater en klar avgrensning av Kongerike Norges territorialfarvann rundt øygruppen,**

Anerkjenner **at eksklusive økonomiske soner (EEZ) i samsvar med UNCLOS-avtalene og, i forlengelse, Svalbards fiskeribeskyttelsessone (SFPZ) ble vedtatt lenge etter at den opprinnelige Svalbardtraktaten ble ratifisert,**

Bevisst **opå det økende tempoet for å håndtere disse spørsmålene forårsaket av ankomsten av den invaderende arten (merk: dette er diskutabelt!) chinonectes opilio (snøkrabben),**

...

Denne andre delen av preambelet (ovenfor) lister opp problemene den nye avtalen tar sikte på å løse. Vær oppmerksom på at det som er skrevet i rødt bare er eksempler som kan endres, og andre kan legges til basert på hva det ble enighet om i delegasjonen.

Tar hensyn til **juridiske, økonomiske så vel som økologiske aspekter knyttet til det ovennevnte,**

Tro **mot de generelle bestemmelsene i folkeretten (dette burde være en selvfølge),**

...

I denne tredje dele nav preambelet uttrykker delegasjonene sine gode intensjoner og hva de konkrete forslagene som er oppført i den kritiske delen under prøver å oppnå.

FREMLEGGER FØLGENDE RESOLUSJON:

Tittel 1 – Juridiske bestemmelser

1. Bestemmelsene i UNCLOS gjelder full ut for Svalbartøygruppen.
 - Kongeriket Norges fiskeribeskyttelsessone (FPZ) som utvides 200 nautiske mil rundt Svalbard, skal anerkjennes i henhold til folkeretten.
 - Norge beholder full suverenitet over fiskerettigheter osv. i FPZ...
2. Snøkrabber skal anses som en stedbunden art.
 - Snøkrabber utgjør ingen trussel mot Svalbards økosystem og fortjener beskyttelse mot unyttelse.
 - Kongeriket Norge påtar seg fullt ansvar for bevaring av denne arten og har forpliktet seg til å stille egnede ressurser til disposisjon.
3. ...

Tittel 2 – Økonomiske bestemmelser

4. ...

Tittel 3 – Økologiske bestemmelser

5. ...

M5: Ordliste

Arktisk råd

Arktisk råd ble grunnlagt i 1996 og har hovedkontor i Tromsø (Norge), og er en mellomstatlig organisasjon som tar opp spørsmål som medlemslandenes myndigheter og de ulike urbefolkningen i regionen står overfor. Medlemskap i organisasjonen er begrenset til de åtte statene med territorier i polarsirkelen og representanter fra urbefolkningen; det er for tiden 13 observatørstater. Beslutningsmakt ligger utelukkende hos de åtte medlemslandene, på grunnlag av konsensus.

Arktiske stater

De åtte statene med territorium i Arktis er Canada, Danmark (som representerer Grønland), Finland, Island, Norge, Russland, Sverige og USA.

Felles fiskeripolitikk (CFP)

Som en del av EU-traktatene regulerer CFP medlemslandenes fiskerivirksomhet, bl.a. ved å sette kvoter på bestemte typer fisk. Denne politikken påvirker alle medlemslands eksklusive økonomiske soner, og gjør EUs samlede EEZ til den største i verden.

Kontinentalsokkel

En kontinentalsokkel er en del av et kontinent nedsenket under relativt grunt vann som strekker seg til ytterkanten av kontinentalmarginen. UNCLOS gir kyststatene rett til utforskning og utnyttelse av havbunnen og naturressurser på eller under den. Den ytre grensen for en stats kontinentalsokkel er begrenset til 350 nautiske mil (650 km).

Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS)

EØS-avtalen ble signert i 1992 for å utvide EUs indre marked til medlemslandene i Den europeiske frihandelsforeningen (EFTA). EØS omfatter i dag alle EUs medlemsland samt EFTA-medlemmene Liechtenstein, Island og Norge. Når det gjelder det indre markedet, har de tre statene de samme rettighetene som EUs medlemsland, men må iverksette EU-lovgivningen på området og respektere forpliktelsene som følger med det. Landbruk og fiskeri er imidlertid ikke omfattet av EØS.

Eksklusiv økonomisk sone (EEZ)

UNCLOS definerer en EEZ som et havområde der en suveren stat har spesielle rettigheter når det gjelder utforskning og bruk av marine ressurser. Mest bemerkelsesverdig inkluderer dette energiresurser så vel som fiskebestander. I motsetning til territorialhav, gir ikke en EEZ full suverenitet over de berørte farvannene. Generelt strekker en stats EEZ seg over 200 nautiske mil (370 km) fra kysten. Hvis to stater er atskilt med mindre enn 400 nautiske mil, skal de maritime grensene forhandles bilateralt.

Svalbard fiskevernsoner (SFPZ)

I henhold til UNCLOS-avtalene opprettet Norge ensidig SFPZ rundt Svalbard i 1977. SFPZ fungerer på samme måte som EEZ opprettet av UNCLOS, og gir dermed Norge spesielle rettigheter over ressursene innenfor en radius på 200 nautiske mil rundt øygruppen. Ettersom den opprinnelige Svalbardtraktaten kun anerkjenner suverene rettigheter over øyenes fastland og territorialfarvann, førte denne handlingen til internasjonal uenighet og brakte Svalbardspørsmålet tilbake på kartet.

Internasjonalt farvann

Internasjonalt farvann eller åpent hav beskriver farvannet utenfor EEZ-er. Disse områdene er ikke underlagt noen stats jurisdiksjon, og gir alle stater lik rett til fiske, navigasjon, overflyvning, forskning osv.

Invaderende arter

Arter som ikke hører hjemme i et bestemt habitat og utgjør en trussel mot innfødte arter og biologisk mangfold, kalles ofte invaderende arter.

Nordøst-atlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC)

Grunnlagt i 1959 og med hovedkontor i London, er NEAFC en regional fiskeriforvaltningsorganisasjon som regulerer fiskerelaterte spørsmål i internasjonalt farvann i det nordøstlige Atlanterhavet. Avtaleparter er Danmark, EU, Island, Norge, Russland og Storbritannia.

Nordisk råd

Nordisk Råd ble grunnlagt i 1952 og har hovedkontor i København, og er en interparlamentarisk organisasjon som fokuserer på samarbeid mellom de skandinaviske og nordiske stater. De fem medlemslandene Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige komplimenteres av de tre autonome regionene Åland, Færøyene og Grønland, som har assosiert medlemskap. Rådets 87 representanter er delegater fra medlemslandenes nasjonale parlamenter.

Stillesittende arter

I henhold til 1958-konvensjonen om kontinentalsokkelen gjelder begrepet stillesittende arter for alle levende organismer som på det høstbare stadiet enten er ubevegelige på eller under havbunnen eller ikke er i stand til å bevege seg unntatt i konstant fysisk kontakt med havbunnen eller undergrunnen.

Territorialfarvann

Som definert av UNCLOS beskriver territorialfarvann et slankt havbelte som strekker seg maksimalt 12 nautiske mil (22 km) fra kysten av en kyststat. Dette området regnes som statens suverene territorium, inkludert luftrommet over og havbunnen under.

FNs havrettskonvensjon (UNCLOS)

UNCLOS ble inngått i 1982, og er en internasjonal avtale som definerer nasjoners rettigheter og ansvar med hensyn til deres bruk av verdenshavene, og etablerer retningslinjer for virksomheter, miljø og forvaltning av marine naturressurser. Per i dag har 167 stater og EU ratifisert avtalen. Viktige ikke-partier er USA og Tyrkia.

UN P5

UN P5 står for de fem permanente medlemmene av FNs Sikkerhetsråd: Kina, Frankrike, Russland, Storbritannia og USA.

M6: Beredkapsplan

Hva kan gjøres om det er færre enn 20 deltakere?

16-19 spillere:

- Ufullstendige delegasjoner kan enten ofre en komitespesialist eller utpeke ett medlem til å fylle både rollen som komitespesialist og leder for delegasjonen. I det første tilfellet er det tilrådelig å overtale en annen delegasjon med lignende synspunkter til å representere deres interesser i den ubemannede komiteen. Hvis den siste tilnærmingen velges, tillates personen med to roller under komitefasen å bevege seg mellom sine komitémøter og forhandlingene blant de andre delegasjonslederne.
- Det bør bemerkes at begge løsninger har visse ulemper. Å slå sammen rollen som delegasjonsleder og komitespesialist kompliserer formaliseringen av en avtale betydelig - en ønskelig konklusjon på spillet. Omvendt risikerer man at viktige konflikter ang. noen aspekter av saken ikke vises hvis komitespesialister droppes.

12-15 spillere:

- Det absolutte minimum for å spille spillet er 12 deltakere. Dette krever fjerning av en delegasjon, helst den latviske delegasjonen, fordi interessene deres kan representeres mest troverdig av EU-kommisjonen. I tillegg, fordi hver delegasjon består av bare tre medlemmer, må en komitespesialist også anta rollen som delegasjonsleder.
- I spill med 13-15 spillere kan hver ekstra deltaker fritt bevege seg mellom komiteene og, med denne kunnskapen, ha en fordel i forhandlingsfasene og spille en aktiv rolle når det gjelder formalisering av en avtale.

Hva kan gjøres om det er flere enn 20 deltakere?

Spillet er veldig gøy, og det er ikke utenkelig at flere studenter vil spille det enn det spillet er ment for. For å sikre at spillet er spillbart og at alle kan bidra, er det anbefalte maksimum 25 spillere. I dette tilfellet kan det opprettes ekstra roller, som den nevnt i spill med 13-15 spillere. Alternativt kan delegasjonene fylle komiteer som er av spesiell betydning for dem, med en ekstra delegat for å øke deres tilstedeværelse og stemme i forhandlingene.

Hva kan gjøres om det bare er ett rom tilgjengelig?

Selv om det anbefales å reservere ett stort rom for plenumssesjonen og minst tre mindre rom for å gi de tre komiteene privatliv, er dette ikke en absolutt nødvendighet. Et stort nok rom som tillater de tre komiteene og delegasjonslederne å spre seg i separate hjørner fungerer også bra. Selv om innlevelsen kan lide, trenger dette ikke å true resultatene, og spillet vil fortsatt være gøy.

Hva kan gjøres om det er umulig å bruke fem timer på en dag?

Det er forskjellige måter å planlegge spillet på, se M3-tidplanen. Spillet kan spres over flere dager med kortere intervaller. I dette tilfellet kan noen aspekter som tidspress, som er et avgjørende element i reelle forhandlinger, kanskje ikke komme tydelig fram, og deltakerne trenger kanskje litt tid for å komme tilbake til temaet og flyten av forhandlingene. Men dette er et relativt lite hinder for å oppnå verdifulle læringsresultater.

M7: Utvidet litteraturliste

Amelot, A., Canova, E., & Oreschnickoff, A. (2021) The Union's New Arctic Policy: towards an Increasingly Geopolitical Approach? <https://geopolitique.eu/wp-content/uploads/2021/11/GEG-Working-Paper-Arctic-En.pdf>.

Asal, V., & Blake, E.L. (2006) Creating Simulations for Political Science Education. *Journal of Political Science Education*, 2(1), 1-18. <https://doi.org/10.1080/15512160500484119>.

Belova, N., Eilks, I., & Feierabend, T. (2013) The evaluation of role-playing in the context of teaching climate change. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 13(1), 165-190. <https://doi.org/10.1007/s10763-013-9477-x>.

Depledge, D. (2013) Emerging UK Arctic policy. *International Affairs*, 89(6), 1445-1457. <https://doi.org/10.1111/1468-2346.12083>.

Heininen, L. (2017) The Arctic, Baltic, and North-Atlantic 'cooperative regions' in 'Wider Northern Europe': similarities and differences. *Journal of Baltic Studies*, 48(4), 434-450. <https://doi.org/10.1080/01629778.2017.1305180>.

Henriksen, T. (2020) Snow Crab in the Barents Sea: Managing a Non-Native Species in Disputed Waters. *Arctic Review on Law and Politics*, 11, 108-132. <https://doi.org/10.23865/arctic.v11.2545>.

Obendorf, S., & Randerson, C. (2012) The Model United Nations simulation and the student as producer agenda. *Enhancing Learning in the Social Sciences*, 4(3), 1-15. <https://doi.org/10.11120/elss.2012.04030007>.

Østhagen, A. (2021) Norway's Arctic policy: still high North, low tension? *The Polar Journal*, 11(1), 75-94. <https://doi.org/10.1080/2154896X.2021.1911043>.

Østhagen, A., & Raspotnik, A. (2019) Why is the European Union challenging Norway over snow crab? Svalbard, special interests, and Arctic governance. *Ocean Development & International Law*, 50(2-3), 190-208. <https://doi.org/10.1080/00908320.2019.1582606>.

Paddison, L. (2023) 'A ginormous can of worms': How a fight over snow crabs could lead to a win for oil and drilling access. *CNN* (27 January). <https://edition.cnn.com/2023/01/27/world/snow-crabs-oil-norway-svalbard-climate-intl/index.html>.

Riddervold, M., & Cross, M. K. D. (2019). Reactive power EU: Russian aggression and the development of an EU arctic policy. *European Foreign Affairs Review*, 24(1), 43-60. <https://doi.org/10.54648/eerr2019004>.

Sergunin, A., & Konyshew, V. (2014) Russia in search of its Arctic Strategy: between hard and soft power? *The Polar Journal*, 4(1), 69-87. <https://doi.org/10.1080/2154896X.2014.913930>.

Weir, K., & Baranowski, M. (2008) Simulating history to understand international politics. *Simulation & Gaming*, 42(4), 441-461. <https://doi.org/10.1177/1046878108325442>.

Jean Monnet
Centre of Excellence

Erasmus+